

דא מיי פ"ח תהנתו מעשה קרנות כל"ד: לח ב מיי ק"ח חגלי פסח ל' מוקדשין הלכה כ' למג מיי פ"ח תכלתו פסח ל' מוקדשין הלכה כ' מ ד ה טס הלכה ל:

שאיין בשר ניטר בתוכה עד שיורק הדם • תימה תימה דוקח שלמים דלית ביה תרי אכילות אבל עולה מגלן דלמיא כי היכי דלית בה מעילה אחר שזרק הדם כדתנן במעילה בפרק חטאת העוף (דף ט"ו) לית בה גמי מעילה קודם זריקה דהאי קרא בשלמים כתיב וי"ל דר"א לא חשיב הך חומרה ורשב"א מתרין דר"א יליף עולה מקל וחומר דר' יהושע ובשלמים טרח וכתב לה קרא כדאמר בסמוך:

רבינו תנאל

בשר שנאמר ודם ובחין ישפך ומה אני מקיים ועשית עולותיך הבשר והדם ללמד כי הבשר נזרק על גבי המזבח כמו העדתי ואמר אירי שי בין כבש למזבח שאינו יכול לעבור ועוסר כבש וזרק על גבי המזבח והאי דכתיב והבשר תאכל בא ללמד שאין הבשר נאכל אלא אחרי שזרוקו דם (המזבח) [המזבח] דכתיב ודם ובחין ישפך והדר והבשר תאכל וסורלא כתיב והבשר תאכל ברישא והדר ודם ובחין ישפך כדכתיב ועשית עולותיך הבשר והדם ש"ס דדם ישפך לעולם ס"ס ואם יש בשר יאכל אחריי ואם אין בשר דאי לאכילה אינו מעכב הדם ואם נאמר משנתנו ל' [הרשע] (יהודה) היא והנה הוא לית ליה כי הציץ מרצה על אכילות ובטו דאמרו ד' אליעזר לברו הוא דאית ליה האי סברא והכי אתו האי חמשה דברים במסאחא ואמרוני אפילו תימא ר' יהושע קסבר הציץ מרצה על העולין כלומר אפילו קריבין כשהן סמיאין הציץ מרצה בשלמא ובחיים איכא אימוריהן שהן עולין אפילו סמיאין וגם היום נזרק והציץ מרצה אלא עוסר ושתי הלחם דקתני באין כפיסאחא וליכא בהו תרתי שהן עולין אפילו באין כפיסאחא ושני לא בעי ר' יהושע אלא בוחיים אכל במנחת אית ליה קיסף אף על פי שאין שירים • אינו והתנן במנחות פ"ג נפסאו שיריה נשרפו שיריה אבדו שיריה כמדת ר' אליעזר כשהיה כמדת ר' יהושע פסולה ככלל דבי היכי דפליגי בוחיים הני [נטי] פליגי האי כמנחות ומשני' האי תנא דמנחות שנתא כמדת ר' יהושע דבעי תרתי ולא כמדת ר' יהושע דאלו ר' יהושע בוחיים בעי תרתי ואקשי' וטאן האי תנא דקאי בשפת ר' יהושע דבעי תרתי ומסביר סמי מניה דבמנחות נמי בעי תרתי ועוד תניא א"ר יוסי [רואה אני] דרבי יהושע סבר במנחות אם אין קיסף אין שירים אמאי שירי' אין קיסף אלא לעולם קסבר ר' יהושע הציץ מרצה על

עומר ושתי הלחם דליכא עולין מאי חיבא למימר • ור"ס ובשתי הלחם מה טיף בלחן כפומאחא ויש לומר משום טעפה דלית בהו: **קסבר** ר' יהושע הציץ מרצה על העולין • ור"ס לענין מה מפיץ קרא בעולה אם אין בשר אין דם הלא הציץ מרצה ויש לומר לענין אכוד וטרקו דלא מרצה לציץ: **כי** אמר ר' יהושע דבזבחים כמדות לא אמר • השתא משתי הלחם לא תירין כלום וכללו הכי פריך שפיר: **א"ר** פשיטא ר' יהושע קתני לה • תימה לרשב"א אמאי לא משני כדלעיל כמדת ר' יהושע דבעי תרתי ולא כמדת ר' יהושע דליתו ס"ל הציץ מרצה על אכילות ואין סבירא לן דלא מרצה: **הא**

כל שבין דמעכב ורבי אליעזר *מילתא דאתיא בקל וחומר מרה וכתב לה קרא ור' יהושע *כל היבא דאיכא למדרש דרשינן השתא לימא מתני' דלא כרבי יהושע דכיון דאמר בעינן תרתי וציץ אאכילות לא מרצה היכי אתי כפומאחא אפילו תימא רבי יהושע אלא קסבר רבי יהושע הציץ מרצה על העולין הא תינה זבחים דאיכא עולין אלא עומר ושתי הלחם דליכא עולין מאי איכא למימר אמרי כי אמר רבי יהושע נמי דבעינן תרתי בזבחים במנחות לא אמר ובמנחות לא אמר *והתנן נפסאו שיריה אבדו שיריה כמדת רבי אליעזר כשירה כמדת רבי יהושע כמדת רבי יהושע דבעינן תרתי ולא כמדת רבי יהושע דליתו ס"ל הציץ מרצה על אכילות ואין סבירא לן דלא מרצה: **הא**

שנאה להודיענו בה דברי רבי אליעזר דלמדתו כשירה בתמיה פשיטא השתא י"ל כו' אלא פשיטא על כרחיך ר' יהושע פליג עלה ולאשמעין דרבי יהושע פסול בה תניא ולבותא אשמעינן דאף על גב דליתא בעינא פסול: **ולא על סטולין** • דהיינו חלב דלוי מרזי אחד מינייהו אמאי פסול: **אלא לא קשיא** • מתני' ורבי יהושע דבעי תרתי ור' יהושע לכתחלה תרתי בעי ולי אייתיה מהכשר דיעבד: **נפסל** • בטבול יוס: **חדא דפסולא דיעבד משמע כו'** • התקפחא היא: **וטוד** • אי נמי משמע פסולה להקטיר קומלה לכתחלה מתני' בלחן לכתחלה קתני: **ביחיד** שריה לר' יהושע כ"ל ומינות כיון דניעמו מתק: דברי

וכי קרי קמי' כר' יהושע נמה ני: **ומד בשמים** • זבחין שגמים: **שכן פליג** • הילכך חשיבא ומחמירין בה: **אם כן** • דכתיב לחא למימר דם מחיר בשר באכילה ולאו למימר דם אע"פ שאין בשר: **לכאוב** ובשר זבחין פאכל וסדר וסדר • והוי משמע גמי והדם ישפך תורה אור תמלה קודם לאכילה דהא לא כתיב והדם תשפוך מאי שנא דלאקדמיה לרם זבחין ישפך ברישא: **ש"מ** • למדרש ודם זבחין ישפך מ"מ: **אימורים** דכי לימאנו לא מעכבי • וכגון נפסאו או אכדו לא מעכבי אכילות בשר כדאמרן בתמיד נחטט (לעיל דף נט:): **כי אימאנו מעכבי** • אכילות בשר כדאמרן ההם: **דס דכי לימאנו מעכב** • דהא תרווייהו מודו אם אין דם אין בשר דמתחלה הקדש הן נאכרין וכפירה אינה בזה אלא כדס דכפירה משולחן בזה קא זכו וכיון דכפירה ליתיה איסורא להיכא אול: **לימא דלא כר' יהושע** • אמילתיה קא מהדר זבחיך ישפך כדכתיב ברישא ועשית עולותיך הבשר והדם מאי שנא דלאקדמיה דדם זבחין שמע מינה דם אע"פ שאין בשר ושמע מינה שאין הבשר מותר באכילה עד שיורק הדם ור' יהושע אין הבשר מותר באכילה עד שיורק הדם *קל וחומר הוא ומה אימורין דכי ליתנהו לא מעכבי כי איתנהו מעכבי דם דכי ליתיה מעכב כי איתיה לא

הגני תרי קראי למה לי חד בעולה וחד בשלמים וצריכא דאי כתב רחמנא בעולה הוה אמינא עולה היא דחמירא שבין כליל אבל שלמים דלא חמירי אימא לא ואי כתב רחמנא שלמים הוה אמינא אדרבה דאית בהו שתי אכילות אבל עולה דלית בה שתי אכילות אימא לא קמ"ל ור' אליעזר נמי הכתיב והבשר תאכל אמר לך ההוא מיבעי ליה *שאין הבשר מותר באכילה עד שיורק הדם אי הכי אימא כוליה להכי הוא דאתא דם אע"פ שאין שם בשר מגלן אמר לך אם בן נכתוב רחמנא הבשר תאכל והדר ודם זבחין ישפך כדכתיב ברישא ועשית עולותיך הבשר והדם מאי שנא דלאקדמיה דדם זבחין שמע מינה דם אע"פ שאין בשר ושמע מינה שאין הבשר מותר באכילה עד שיורק הדם ור' יהושע אין הבשר מותר באכילה עד שיורק הדם *קל וחומר הוא ומה אימורין דכי ליתנהו לא מעכבי כי איתנהו מעכבי דם דכי ליתיה מעכב כי איתיה לא *מילתא דאתיא בקל וחומר מרה וכתב לה קרא ור' יהושע *כל היבא דאיכא למדרש דרשינן השתא לימא מתני' דלא כרבי יהושע דכיון דאמר בעינן תרתי וציץ אאכילות לא מרצה היכי אתי כפומאחא אפילו תימא רבי יהושע אלא קסבר רבי יהושע הציץ מרצה על העולין הא תינה זבחים דאיכא עולין אלא עומר ושתי הלחם דליכא עולין מאי איכא למימר אמרי כי אמר רבי יהושע נמי דבעינן תרתי בזבחים במנחות לא אמר ובמנחות לא אמר *והתנן נפסאו שיריה אבדו שיריה כמדת רבי אליעזר כשירה כמדת רבי יהושע כמדת רבי יהושע דבעינן תרתי ולא כמדת רבי יהושע דליתו ס"ל הציץ מרצה על אכילות ואין סבירא לן דלא מרצה: **הא**

כ"א ע"ב
[לעיל י"ח:
ו"ש"י]
[קדושין ד:
טו"ל ק"מ:]

מנחות ע. כו.
ע"ב

[קמן ע"ח.]

ס"ח ל"ג

[קמן ע"ט.
[לעיל כ"ג.]

[לעיל לד:
[בבבס דק.]

הגהות
הב"ח
(6) גמ' אין
הציץ מרצה לא
על העולין:
כל רש"י ד"ה
אי הכי ניעמו
שריה לר' יהושע כ"ל ומינות כיון דניעמו מתק:
דברי